

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 5/03-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Z. F., bytom K., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov ustanoveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20 C 949/02, za účasti Okresného súdu Košice II, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. F. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2002 doručená sťažnosť Z. F., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov ustanoveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20 C 949/02.

Sťažovateľ uviedol, že právny zástupca *„Žalobu podal dňa 29. 9. 1998 na Najvyšší súd SR. Najvyššiemu súdu táto neúplná žaloba vôbec nevadila, a nevadila mu aj táto skutočnosť, že táto žaloba nepatrí do právomoci riešenia Najvyššiemu súdu SR, ale do právomoci všeobecných súdov a to na Okresný súd Košice II. Aj napriek tomu rozsudok*

vyniesol dňa 28. mája 1999 s predsedom senátu JUDr. S. L. pod zn. 6 Sž 117/98, s porušením právneho postupu, zákonnosti SR ako aj Ústavy SR.

Na základe týchto skutočností som sa obrátil o ďalšiu právnu radu na AK Košice. Oni mi poradili, že celá záležitosť patrí do právomoci Okresného súdu Košice II. Na základe toho svoju žalobu som podal osobne dňa 25. 7. 2000. Aj napriek tomu, že so spoluprácou súdnej tajomníčky I. R. všetky nedostatky žaloby sme odstránili podľa požiadavky Okresného súdu Košice II., predsedu senátu Mgr. F. Č. v uznesení sp. zn. 28 C 223/00-79 bezdôvodne dňa 1. 6. 2001 moju žalobu zastavil.

Znovu som sa odvolal a Krajský súd v uznesení sp. zn. 16 Co 332/01-99 zo dňa 31. 8. 2001 s predsedom JUDr. J. K. rozhodol, že celú záležitosť bude ďalej riešiť Okresný súd Košice II, A. F., CSc., a spol. a pod sp. zn. 20 C 949/02.

Takže od podania žaloby od 29. 9. 1998 až do dnešného dňa plynie už piaty rok a neviem dožiť, aby moja žaloba bola právoplatne prejednaná v rámci zákonnosti SR ako aj dodržiavanie mojich ľudských práv a Ústavy SR. Preto žiadam Ústavný súd o nápravu v tejto veci.“

Ústavný súd 14. novembra 2002 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní odstránil nedostatky sťažnosti, osobitne ho upozornil na nevyhnutnosť uvedenia formulácie návrhu rozhodnutia, ktorého sa domáha, keďže ide o nevyhnutnú súčasť zákonom predpísaných náležitostí každého návrhu.

Zároveň bol sťažovateľ vyzvaný, aby svoju sťažnosť okrem odstránenia jej nedostatkov doplnil v súlade s § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predložením kvalifikovaného splnomocnenia na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom.

Na označenú výzvu ústavného súdu reagoval sťažovateľ podaním z 27. novembra 2002, avšak ani v tomto podaní nie je obsiahnutá formulácia návrhu rozhodnutia, ktoré by mal ústavný súd vysloviť, a sťažnosť ani po jej doplnení nezodpovedá kritériám ustanoveným zákonom o ústavnom súde.

K požiadavke predloženia splnomocnenia na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ uviedol: *„Teraz žiadate odo mňa doplniť môj spis právnym zástupcom. Bol som na advokátskej poradni v Košiciach, áno je k dispozícii, ale za 5000 Sk, na čo ja zo sociálky nemám. Potrebujem 3 400 Sk na prežitie. Z toho dôvodu Vás prosím, ak môžete, pomôžte mi doriešiť tento problém bez právneho zástupcu.“*

Ústavný súd k uvedenej žiadosti sťažovateľa uvádza, že od povinného zastúpenia advokátom alebo komerčným právnikom, ktoré vyžaduje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu nesplnil uvedené zákonné náležitosti pre konanie o ústavnej sťažnosti, bolo potrebné jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Na túto skutočnosť bol sťažovateľ upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2003